

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Gottwaldem v právní věci žalobce: **Š.Š.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 30. 10. 2009 číslo X, **o plný invalidní důchod**

t a k t o:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 10. 2009, kterým mu žalovaná zamítla žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě-město ze dne 9. 10. 2009 není plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 35%. Žalobce s rozhodnutím o zamítnutí jeho žádosti nesouhlasil, neboť mu jeho nemoc brání v pohybu, není schopen pro bolest vykonávat jakoukoli pracovní činnost, která vyžaduje delší vynucenou polohu. Je zaměstnán jako strojník pracovních strojů a řidič nákladního automobilu. Pro svou nemoc bývá často v nemocenském stavu. Žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

K nařízenému ústnímu jednání se žalobce osobně dostavil, odkázal na písemné vyhotovení žaloby a vyslovil, že je objednan na nová vyšetření včetně EMG.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a následujících soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), tedy ke dni 30. 10. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě-město při lékařské prohlídce dne 9. 10. 2009 míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce hodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění, kapitoly XV, oddílu F, položky 2, písmene b) 25% a vzhledem k náročnosti povolání podle § 6 odst. 4 citované vyhlášky zvýšil o 10% na celkových 35%. Posudkový lékař vyslovil, že žalobce není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ale je částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 20. 5. 2010 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise při vypracování posudku vycházela ze zdravotní dokumentace ošetřujícího praktického lékaře Moje ambulance, a. s., ze spisu OSSZ v Ostravě a zdravotní dokumentace ve spisu doložené. Posudková komise zhodnotila, že u žalobce šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronický recidivující bolestivý syndrom páteřový polyetážový při degenerativních změnách páteře a svalové dysbalanci, bez vyhraněné kořenové útlakové léze, bez paréz a svalových atrofií, bez poruchy svěračů, kdy stav odpovídá příloze č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí kapitole XV, oddílu F, položce 2, písm. b). Komise stanovila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti 25% a s přihlédnutím ke všem zjištěným chorobným stavům a charakteru dosavadní práce zvýšila o 10% na celkových 35%. Dle komise nejsou splněna klinická kritéria pro hodnocení dle položky 2, písm. c) – e) uvedeného předpisu. Součástí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou další chorobné stavy, které byly zohledněny při posouzení. Dle komise se u žalobce nejedná o zdravotní postižení uvedené v příloze č. 3 a 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 30. 10. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobce uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě-město a z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 20. 5. 2010.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde

o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o dávku důchodového pojištění, podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 20. 5. 2010. Tento posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce a odborným členem posudkové komise byl též lékař – odborný neurolog, tedy odborník v oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobce. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určila jakými zdravotními postiženími žalobce trpí a tato postižení uvedla v diagnostickém souhrnu. Posudková komise dospěla k závěru zcela shodně se závěrem posudkového lékaře, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je chronický recidivující bolestivý syndrom páteřový polyetážový při degenerativních změnách páteře a svalové dysbalanci, bez vyhraněné kořenové útlakové léze, bez paréz a svalových atrofií, bez poruchy svěračů. Za tohoto stavu považuje soud za přesvědčivé hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění, kapitoly XV, oddílu F, položky 2, písmene b). Tato položka je určena pro degenerativní změny na páteři a ploténkách s lehkým funkčním postižením zpravidla více úseků páteře, s občas vystupujícími projevy nervového a svalového dráždění (např. cervikokraniální syndrom, cervikobrachiální syndrom, lumbální syndrom, ischialgie, syndrom sakroiliakálního skloubení, občasné blokády), slabostí svalového korzetu, omezením pohybu

v postiženém úseku, omezení pro vynucené polohy a fyzicky náročné aktivity. Uvedená položka udává možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti v procentním rozpětí 15-25% a posudková komise postižení žalobce hodnotila 25% a s přihlédnutím ke všem zjištěným chorobným stavům a charakteru dosavadní práce zvýšila o 10% na celkových 35%. Dle komise nejsou u žalobce splněna klinická kritéria pro hodnocení dle položky 2, písm. c) – e). Dle komise se u žalobce nejedná o zdravotní postižení uvedené v příloze č. 3 a 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění.

K novým vyšetřením zdravotního stavu, které žalobce absolvuje soud konstatuje, že při přezkoumávání napadeného rozhodnutí je vázán skutkovým a právním stavem, který zde byl k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy datem 30. 10. 2009 (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Případné zhoršení zdravotního stavu (doložené novými lékařskými zprávami), které nastalo až po datu vydání napadeného rozhodnutí, by bylo možno zohlednit pouze v novém řízení o přiznání dávky důchodového pojištění.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 20. 5. 2009 za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobce vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Posudková komise také stanovila pracovní omezení, která žalobce má a uvedla okruh zaměstnání, která žalobce při dodržení stanovených pracovních omezení je schopen vykonávat.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ve výši 35% je nižší, než 66% a u žalobce se nejedná ani o zdravotní postižení podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Žalobce tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňoval podmínky plné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobce v tomto řízení nebyl úspěšný a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím podepsaného soudu písemně dvojmo. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 14.7.2010

Mgr. Jiří Gottwald
samosoudce